

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ
& ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ**

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Αθήνα, 6 Μαρτίου 2012

**ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΔΗΜΗΤΡΗ ΡΕΠΠΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ
ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΣΤΗΝ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ
ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ (5/3/2012)**

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν η Βουλή νομοθετεί και μάλιστα στις συνθήκες στις οποίες βρίσκεται η χώρα, πιστεύω ότι μία αντιδικία οπισθοφυλακής, οι σκιαμαχίες και οι άγονες αντιπαραθέσεις είναι περιττές, θα έλεγα κιόλας ότι είναι επιζήμιες.

Νομίζω ότι αδικούν τον εαυτό τους και δεν επιτυγχάνουν το στόχο τον οποίο επιδιώκουν όσοι θεωρούν ότι με ένα λόγο συνηγορίας υπέρ των δημοσίων υπαλλήλων γενικώς, κατορθώνουν να γίνονται συμπαθείς σε αυτούς. Πρέπει να αντιληφθούν ότι ενοχλούν και ενοχλούν πολύ τους συνεπείς και αφοσιωμένους στα καθήκοντά τους κρατικούς λειτουργούς, τους υπαλλήλους εκείνους που δίνουν μάχη σε αντίξοες συχνά συνθήκες, προκειμένου να φέρουν σε πέρας το έργο το οποίο τους έχει ανατεθεί.

Η πρωτοβουλία που αναλαμβάνουμε είναι αναγκαία, αφού όσοι πήραν το λόγο -και κάθε Έλληνας- έχει από τη δική του προσωπική εμπειρία πολλά παραδείγματα να αναφέρει κακοδιοίκησης, αβελτηρίας των υπαλλήλων ή ελλιπούς ανταπόκρισης στις υποχρεώσεις τους. Και βεβαίως, είναι επίσης άδικο να απομονώνεται η συζήτηση για το πειθαρχικό δίκαιο των δημοσίων υπαλλήλων από μία ευρύτερη δέσμη πρωτοβουλιών, που κατατείνουν στην αναμόρφωση της δημόσιας διοίκησης, στην αλλαγή στο κράτος. Μην πυροβολείτε τη δημόσια διοίκηση. Να συμβάλλετε να την αναμορφώσουμε.

Είναι κάποιος ο οποίος πιστεύει ότι δεν χρειάζεται αυτή η μεγάλη αλλαγή στο κράτος, αυτή η μεγάλη μεταρρυθμιστική τομή στη δημόσια διοίκηση; Κατ'

εξοχήν η λειτουργία του κράτους πρέπει να είναι όχι ενδοσκοπική, αλλά εξωστρεφής. Το κράτος δεν υπάρχει για το δημόσιο υπάλληλο. Ο κάθε δημόσιος υπάλληλος, που είναι το πρόσωπο του κράτους, υπάρχει και λειτουργεί στο όνομα του δημόσιου συμφέροντος για να υπηρετεί τον πολίτη, τον συναλλασσόμενο με το κράτος και τις υπηρεσίες.

Το κράτος έχει αποδειχθεί ότι δεν ανταποκρίνεται, μεταξύ των άλλων, σε ένα βασικό στόχο, στον οποίο θα πρέπει να συμβάλλει ώστε να επιτύχουμε. Στις μέρες μας συζητείται πολύ και δεν είναι άλλος από την πολυπρόθητη ανάπτυξη. Έχουμε ένα κράτος που οι λειτουργίες, ενθαρρύνουν, βοηθούν την ανάπτυξη ή μήπως επιβαρύνουν κάθε πρωτοβουλία στην κατεύθυνση της ανάπτυξης; Θα έλεγα ότι ισχύει το δεύτερο. Άλλωστε είναι πολλοί δείκτες που με τη μέτρηση της λειτουργίας της δημόσιας διοίκησης μαρτυρούν ότι πράγματι απέχουμε πολύ από το επιθυμητό επίπεδο.

Η γραφειοκρατία στο ελληνικό κράτος φθάνει το 7% του Α.Ε.Π., όταν κατά μέσο όρο στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης κινείται περίπου στο 3,5%. Είναι γνωστή επίσης μία μελέτη που έχει κάνει το Ινστιτούτο Brookings, όπου προκύπτει ότι η διαφθορά στο ελληνικό δημόσιο φτάνει το 8% του ΑΕΠ. Δηλαδή, περίπου 20 δισεκατομμύρια ευρώ χάνει η χώρα από την παραοικονομία και τη διαφθορά, με όρους της περιόδου διενέργειας της έρευνας.

Το πειθαρχικό λοιπόν των δημοσίων υπαλλήλων εντάσσεται σε μία συνολικότερη δέσμη πρωτοβουλιών που αφορά στην αναμόρφωση της δημόσιας διοίκησης, η οποία προχωρά βάσει συγκεκριμένου επιχειρησιακού σχεδίου. Για το θέμα αυτό συνεργαζόμαστε με την Task Force βεβαίως και ιδιαιτέρως με το γαλλικό κράτος στο πλαίσιο της Task Force. Έχουμε υπογράψει ένα μνημόνιο συναντίληψης οι τρεις πλευρές, ο κ. Ράιχενμπαχ, η Γαλλίδα Υπουργός και εγώ, βάσει του οποίου έχουμε εκπονήσει οδικό χάρτη με συγκεκριμένους στόχους, ενέργειες για την επίτευξη των στόχων και χρονοδιάγραμμα εντός του οποίου θα πρέπει να επιτευχθούν οι στόχοι αυτοί με τις αντίστοιχες ενέργειες.

Νομίζω ότι η παράταξή μας -και δεν είναι θέμα πολιτικής κομπορρημοσύνης, αλλά μπορώ να το πω γιατί είναι ιστορική αλήθεια- έχει δείξει ότι σε αυτόν τον τομέα τολμά και προωθεί σημαντικές αλλαγές και μεταρρυθμίσεις. Το ΑΣΕΠ δεν ήταν μία πολύ σημαντική αλλαγή που έδωσε το

ισχυρότερο πλήγμα στο πελατειακό κράτος; Δικό μας έργο δεν ήταν; Και μην ακούσω από τη Νέα Δημοκρατία να γίνεται λόγος για πελατειακές λειτουργίες, όταν παραμονές εκλογών του 2009 είχαμε διορισμούς υπαλλήλων σε διάφορους φορείς με τρόπο προκλητικό. Έχει ασχοληθεί ο Επιθεωρητής Δημόσιας Διοίκησης. Μπορώ να αναφέρω πάρα πολλά παραδείγματα και να τα θέσω υπόψη σας. Μπορώ να τα καταθέσω και στη Βουλή εάν προκληθώ. Το θέμα αυτό απασχολεί τη δικαιοσύνη.

Η δική μας παράταξη δεν είναι αυτή η οποία προχώρησε στη δημιουργία των περισσότερων και πιο σημαντικών Ανεξάρτητων Αρχών, για να αποσύρει το κράτος, την κυβερνητική εξουσία από την άσκηση αρμοδιοτήτων σε νευραλγικά πεδία της δημόσιας ζωής;

Η δική μας η παράταξη δεν είναι αυτή που έκανε τις μεγάλες τομές στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια Αυτοδιοίκηση, με τον αιρετό Νομάρχη και τον αιρετό Περιφερειάρχη σε δεύτερη φάση, δίνοντας εξουσία από αυτήν που είχε το κράτος στους πολίτες, μέσω των εκπροσώπων τους στην Περιφέρεια;

Μπορώ να αναφέρω και πολλά άλλα, όπως πρόσφατα το βαθμολόγιο, όπου πλέον η προαγωγή του υπαλλήλου γίνεται με τρόπο αξιοκρατικό. Με ένα «φίλτρο», ώστε όχι μόνο με μία τυπική ανάγνωση των προσόντων που περιγράφονται σε μία γραπτή έκθεση, σε έναν φάκελο μέσα, αλλά με την αξιολόγηση του υπαλλήλου θα επιτυγχάνεται η προαγωγή των συγκριτικά καλύτερων. Μάλιστα, κάποιος θα πρέπει να είναι όχι απλώς καλύτερος από τους άλλους, αλλά θα πρέπει να είναι αρκετά καλύτερος έτσι ώστε να μπορεί να συγκαταλέγεται σε εκείνο το ποσοστό που προβλέπεται ότι θα προαχθεί στον παραπάνω βαθμό, ποσοστό που ποικίλλει καθώς ανεβαίνουμε τη βαθμολογική κλίμακα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μεθαύριο Τετάρτη έχω καλέσει τους συναδέλφους Υπουργούς να συζητήσουμε σε μία τελευταία συνεργασία για την αλλαγή των Οργανισμών που εκπονούμε στα Υπουργεία, μειώνοντας τις δομές σε ποσοστό τουλάχιστον 30%. Από το 1988, περίπου είκοσι πέντε χρόνια πριν, είχαν να αναμορφωθούν οι Οργανισμοί των Υπουργείων. Πήραμε την πρωτοβουλία στα τέλη του περασμένου Σεπτεμβρίου. Είμαστε έτοιμοι να παρουσιάσουμε στη Βουλή, αν το επιτρέψουν οι γενικότερες πολιτικές συνθήκες, τους νέους Οργανισμούς των Υπουργείων ή των περισσότερων Υπουργείων. Στόχος μας είναι στο πλαίσιο αυτής της μεταρρύθμισης να πάμε

στη μείωση του κράτους, στη μείωση της δαπάνης για τη λειτουργία του κράτους και στη μείωση των απασχολούμενων στο κράτος. Έχουμε δεσμευθεί σε αυτό αλλά αυτό θα γίνει με διαδικασίες αξιολόγησης, θα γίνει με έναν τρόπο επιστημονικό και όχι με έναν τρόπο μικροπολιτικοπελατειακό.

Η διαδικασία αξιολόγησης των δομών, που δεν έχει γίνει ποτέ στο ελληνικό κράτος, ξεκίνησε για το δικό μας Υπουργείο και ακολουθεί η αντίστοιχη διαδικασία για το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής. Πέραν του να αποτυπώσουμε τις δομές και το προσωπικό με διαδικασίες αξιολόγησης –και η αξιολόγηση είναι προμετωπίδα της πολιτικής μας για τη διοικητική μεταρρύθμιση- θέλουμε να γνωρίζουμε το επίπεδο αναφοράς των δομών των υπηρεσιών αλλά και των εργαζομένων στο ελληνικό δημόσιο, για να δούμε τι δομές έχουμε αλλά και ποιες δομές χρειαζόμαστε, ποιες πρέπει να αλλάξουμε και ποιες πρέπει να καταργήσουμε.

Όλες αυτές οι αλλαγές δεν μπορούν να ολοκληρωθούν μέσα στο χρόνο αυτής της κοινοβουλευτικής περιόδου που φαίνεται ότι βαίνει στο τέλος της. Νομίζω όμως ότι δίνουν ένα μήνυμα και διαμορφώνουν ένα κεκτημένο ώστε βελτιώνοντάς το και ενισχύοντάς το, αυτός που θα ακολουθήσει να μπορέσει επιτέλους αυτό που επί χρόνια συζητείται και κάποιοι το ονόμασαν «επανάδρυση του κράτους» να γίνει τα επόμενα λίγα χρόνια πραγματικότητα και στην πατρίδα μας. Να γίνει δηλαδή ένα σύγχρονο αποτελεσματικό κράτος, ένα επιτελικό κράτος για το οποίο είχαμε έτοιμο νομοσχέδιο όπως είχα ανακοινώσει. Στο πλαίσιο της εργασίας μας επικράτησε όμως η άποψη –και οι εταίροι μας ίσως έχουν δίκιο σε αυτό- να μην καταθέσουμε ένα νομοσχέδιο για το επιτελικό κράτος όπως το φανταζόμαστε, αλλά να δουλέψουμε συστηματικά βάσει επιχειρησιακού σχεδίου και στο μοντέλο που θα καταλήξουμε ότι είναι το πιο λειτουργικό και αποτελεσματικό, αυτό να νομοθετήσουμε ως το μοντέλο για τη λειτουργία ενός σύγχρονου επιτελικού κράτους στην Ελλάδα.

Το νομοσχέδιο είναι έτοιμο. Δεν πήγε χαμένος ο κόπος των ανθρώπων που δούλεψαν. Γιατί τα στοιχεία τα οποία αξιοποιούμε από αυτό το κείμενο οδηγούν πράγματι σε πιο προωθημένες προσεγγίσεις τη συνεργασία μας με την task force, ώστε να πετύχουμε το στόχο της μεταρρύθμισης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μίλησα στο πλαίσιο των προγραμματικών δηλώσεων όταν ανέλαβα τα καθήκοντά μου και είπα ότι στόχος μας είναι για το δημόσιο υπάλληλο και τη δημόσια διοίκηση να περάσουμε από την απαξίωση

στην καταξίωση. Αυτό είναι όμως κάτι που δεν θα το πετύχουμε ποτέ αν δεν εξασφαλίσουμε τη συνεργασία των κρατικών λειτουργών, των δημοσίων υπαλλήλων. Χρειάζεται έμπνευση, ενθάρρυνση, στήριξη. Η βούληση είναι ισχυρή και αποδεικνύεται κάθε μέρα σε δύσκολες συνθήκες. Συνθήκες, που συχνά αδικούν υπαλλήλους, που μειώνουν τις αποδοχές τους, που δυσκολεύουν το έργο τους αφού διευρύνουν το αντικείμενο και πιέζουν το χρόνο στον οποίο πρέπει να το φέρουν σε πέρας. Μπορώ να αναφέρω πολλά παραδείγματα υπαλλήλων που με τρόπο αξιοθαύμαστο διαχειρίζονται τα καθήκοντα που τους έχουν ανατεθεί.

Η αλλαγή που γίνεται σήμερα είναι μια πάρα πολύ σημαντική αλλαγή. Θυμίζω ότι ο Κώδικας του 1951 περί καταστάσεως πολιτικού διοικητικού προσωπικού από τότε που εφαρμόστηκε έχει υποστεί πολλές αλλαγές, άλλοτε σε θετική, άλλοτε σε αρνητική κατεύθυνση. Σήμερα, στο μέρος εκείνο που αφορά στο πειθαρχικό δίκαιο των δημοσίων υπαλλήλων κάνουμε μια πραγματική τομή.

Δέκα είναι οι σημαντικότερες καινοτομίες αυτού του σχεδίου για την αλλαγή στη δημόσια διοίκηση όσον αφορά στον πειθαρχικό έλεγχο των κρατικών λειτουργών. Θέλω στο σημείο αυτό να απευθύνω ένα δημόσιο έπαινο και ευχαριστίες στον κ. Σταυρόπουλο, τότε αντιπρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας και σημερινό Υπουργό που παρίσταται, τον κ. Πικραμένο, Σύμβουλο Επικρατείας, και την κ. Ανδροβιτσανέα νομικό σύμβουλο του κράτους με τους συνεργάτες τους και τους συνεργάτες μας. Συνεργάστηκαν τότε με τον κ. Ραγκούση και στη συνέχεια με εμάς, ώστε σήμερα να έχουμε μπροστά μας και να συζητούμε μια άρτια νομοθετική πρωτοβουλία.

Αναφέρω αυτές τις δέκα καινοτομίες όσο γίνεται πιο επιγραμματικά.

- Πρώτον, η αποκλειστική απαρίθμηση, ο αποκλειστικός προσδιορισμός των παραπτωμάτων. Αυτό είναι υπέρ του υπαλλήλου. Μηδενίζει την αυθαιρεσία του πειθαρχικά ελέγχοντος ώστε να γνωρίζει ο υπάλληλος τι είναι αυτό για το οποίο μπορεί να ελεγχθεί.
- Δεύτερον, η αναμόρφωση του καταλόγου των πειθαρχικών ποινών με πρόβλεψη νέων, όπως είναι η στέρηση του δικαιώματος συμμετοχής σε διαδικασίες εκλογής προϊσταμένων.
- Τρίτον, η δυνατότητα επιβολής, πέραν της πειθαρχικής ποινής, και διοικητικής κύρωσης με τη μορφή προστίμου που φτάνει τα 3.000 έως

30.000 ευρώ σε κάποιες περιπτώσεις αλλά και τα 10.000 έως 100.000 ευρώ για παραπτώματα που έχουν οικονομικό αντικείμενο και μέχρι σήμερα ουσιαστικώς δεν τιμωρούνται ή τιμωρούνται με τρόπο που συνιστά διακωμώδηση της διαδικασίας πειθαρχικού ελέγχου.

- Τέταρτον, για πρώτη φορά τίθεται ως όριο η χαμηλότερη επιτρεπόμενη πειθαρχική ποινή. Ορίζεται πλαίσιο για την επιμέτρηση της ποινής, ώστε έτσι να αντιμετωπίσουμε το συστηματικώς επαναλαμβανόμενο, να επιβάλλονται κυριολεκτικά αστείες ποινές για βαρύτατα παραπτώματα.
- Πέμπτον, εισάγεται ειδική ρύθμιση για την παράνομη απόκτηση οικονομικού οφέλους ώστε ο χρόνος παραγραφής να αρχίζει να μετρά, όπως επισήμαναν με θετικό τρόπο οι συνάδελφοι και επαναλαμβάνω και εγώ, από τη στιγμή που έλαβε γνώση του παραπτώματος αυτός ο οποίος είναι προϊστάμενος και έχει την πειθαρχική ευθύνη να ελέγξει ασχέτως του χρόνου τέλεσης του παραπτώματος ώστε να μην συντελείται παραγραφή.
- Έκτον, κατά την έκδοση απόφασης οι μειοψηφούντες, αυτοί δηλαδή οι οποίοι κατά τη διαδικασία στον πρώτο κύκλο αποφάσισαν ότι είναι αθώος ο ελεγχόμενος, υποχρεούνται κατά την επιμέτρηση της ποινής να παίρνουν θέση. Δεν μπορούν να ψηφίσουν λευκό. Πρέπει να ψηφίσουν πολύ συγκεκριμένα, ώστε να έχουμε τη συγκρότηση μιας μεγάλης πλειοψηφίας ή παμψηφίας, για να γίνεται ισχυρή και η εφαρμογή της ποινής που επιβάλλεται.
- Έβδομον, προβλέπεται αυτοτελής λειτουργία των πρωτοβάθμιων πειθαρχικών συμβουλίων, τα οποία διαχωρίζονται πλέον από τα υπηρεσιακά, αφού επιτελούν διαφορετικό έργο. Βεβαίως, συγκροτούνται τα συμβούλια αυτά με πλειοψηφία τέτοια, η οποία εγγυάται την αμεροληψία, αλλά κυρίως -και είναι πάρα πολύ σημαντικό αυτό- την αρτιότητα της όλης διαδικασίας, αφού σε αυτά συμμετέχουν είτε δικαστικοί λειτουργοί, είτε μέλη του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.
- Όγδοον, δεν υφίσταται πλέον συμμετοχή αιρετών εκπροσώπων των εργαζομένων. Οι εκλεγόμενοι για να εκπροσωπούν κάποιους, εκπροσωπούν αυτούς και υπερασπίζονται τα συμφέροντά τους σε κάθε διαδικασία. Σε μία διαδικασία πειθαρχικού ελέγχου που έχει στοιχεία

δικαστικού ελέγχου, δεν είναι δυνατόν κάποιος να εκπροσωπεί τον ελεγχόμενο υπερασπιζόμενος *a priori* τον ελεγχόμενο, επειδή ακριβώς από αυτόν έχει εκλεγεί και σε αυτόν αναφέρεται.

- Ένατον, υπάρχει η δυνατότητα, για λόγους εξοικονόμησης πόρων, να δημιουργούμε για διάφορους φορείς κοινά πειθαρχικά συμβούλια.
- Δέκατον, έχουμε υπαγωγή στις ρυθμίσεις αυτές και του προσωπικού που εργάζεται με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, κάτι που γίνεται πρώτη φορά για το δευτεροβάθμιο πειθαρχικό συμβούλιο.

Οι αλλαγές οι οποίες θεωρώ ότι είναι οι πιο σημαντικές σε αυτό το νομοσχέδιο είναι οι εξής επτά:

*Πρώτον, η θέση σε αυτοδίκαιη αργία των δημοσίων υπαλλήλων για λόγους που μέχρι τώρα δεν είχαν προβλεφθεί και δεν αναφέρονταν, λόγους που έχουν έντονη κοινωνική απαξία, όπως είναι η ασέλγεια, όπως είναι τα παραπτώματα τα σχετικά με την παιδική πορνογραφία. Μέχρι τώρα δεν ετιμωρούντο.

*Δεύτερη σημαντική αλλαγή, η μείωση των αποδοχών αναλόγως της βαρύτητας του παραπτώματος, όχι μόνο κατά το 1/2 των αποδοχών, όπως μέχρι τώρα γινόταν γενικώς, αλλά και κατά τα 2/3 ή κατά 3/4 των αποδοχών, όπως προβλέπεται πλέον τώρα.

*Τρίτον, θεσπίζεται μεγαλύτερη κλιμάκωση στις πειθαρχικές ποινές. Π.χ. ο υποβιβασμός μπορεί να αφορά, όχι μόνο ένα βαθμό, αλλά δύο βαθμούς σε βαρύτερα παραπτώματα, όπως επίσης και το ύψος του προστίμου μπορεί να εκτείνεται σε αποδοχές, όχι το πολύ έως έξι μηνών, αλλά σε αποδοχές που φτάνουν τους δώδεκα μήνες.

*Τέταρτον, ο χρόνος παραγραφής διευρύνεται αναλόγως προς το παράπτωμα από δύο σε πέντε έτη, από πέντε σε επτά έτη σε άλλες περιπτώσεις και μπορεί να φτάσει σε δέκα έτη. Όπως και δεν προβλέπεται μέχρι τώρα, για παραβάσεις καθήκοντος κατά τον Ποινικό Κώδικα η αδικαιολόγητη αποχή από την άσκηση των καθηκόντων και άλλες τέτοιες περιπτώσεις.

*Πέμπτον, οι προθεσμίες ολοκλήρωσης της πειθαρχικής διαδικασίας συντομεύονται από τρεις σε δύο μήνες από την κλήση σε απολογία και από έξι σε τέσσερις μήνες από την παραπομπή ενώπιον του πειθαρχικού συμβουλίου.

*Έκτον, αυξάνεται ο χρόνος διαγραφής. Ο χρόνος διαγραφής, λοιπόν, της πειθαρχικής ποινής από πέντε πάει στα οχτώ έτη για την ποινή του προστίμου και από τα δέκα έτη που έφτανε τώρα, πάει σε μη παραγραφή πλέον το παράπτωμα που επισύρει την ποινή της προσωρινής ή της οριστικής παύσης, καθώς και του υποβιβασμού.

*Εβδομον, τυχόν καταδικαστική απόφαση πειθαρχικού οργάνου εκτελείται ακόμη και αν έχει αφυπηρετήσει ο υπάλληλος, γιατί αυτό γίνεται με έναν τεχνητό τρόπο συχνά. Μετατρέπεται βεβαίως, αφού δεν είναι πλέον υπάλληλος ο ελεγχόμενος, σε πρόστιμο ανάλογου ύψους προς τη βαρύτητα του παραπτώματος. Αυτό σημαίνει ότι υπάρχει καταδικαστική απόφαση η οποία θα εκτελεστεί σε κάθε περίπτωση και όχι, όπως μέχρι τώρα, που σε κάποιες περιπτώσεις είχαμε καταδικαστικές αποφάσεις οι οποίες δεν εκτελούνταν ποτέ, επειδή εντωμεταξύ ο υπάλληλος με διάφορους τρόπους είχε αποχωρήσει από το δημόσιο.

Πιστεύω ότι η εφαρμογή αυτών των κανόνων που βρίσκουν σύμφωνους τους συνετούς, τους αφοσιωμένους στα καθήκοντά τους υπαλλήλους, θα αποτελέσει ένα σημαντικό βήμα στην κατεύθυνση της λειτουργίας μιας ευνομούμενης Πολιτείας. Όταν υπάρχουν φαινόμενα γενικευμένης ανομίας, τι άλλο θέλουμε για να πειστούμε από το ότι πράγματι πρέπει να κάνουμε μία ποιοτική τομή και στο συγκεκριμένο αυτό πεδίο του πειθαρχικού των δημοσίων υπαλλήλων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η νομοθετική αυτή πρωτοβουλία δεν έχει σχέση με το μνημόνιο, δεν έχει σχέση με κάποιες μικροκομματικές ή προεκλογικές σκοπιμότητες. Θα έλεγα ότι έχει σχέση μ' ένα και μόνο σκοπό, να διαμορφώσουμε την καλύτερη δυνατή Ελλάδα του 2020.

Βεβαίως, για να το επιτύχουμε αυτό πρέπει να ξεκαθαρίσουμε δύο-τρία πράγματα. Πρώτον, η συμμαχία μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι αδιαπραγμάτευτη, είναι δόγμα της πολιτικής μας. Δεύτερον, η Ελλάδα πρέπει να γίνει ανταγωνιστική, παραγωγική. Τρίτον, αυτή η αλλαγή πρέπει να γίνει με δικαιοσύνη, με δίκαιη κατανομή των βαρών, με ασφάλεια για τον πολίτη, με εμπιστοσύνη του ενός προς τον άλλον.

Βεβαίως τη λύση θα τη δώσει η πολιτική διαδικασία, που επί της ουσίας δεν μας βρίσκει πάντα σύμφωνους. Μας δεσμεύει όμως η διαδικασία, δηλαδή οι κανόνες, οι οποίοι επιτρέπουν να συνυπάρχουμε μέσα από τις διαφορές μας.

Επειδή, όπως είπα στην αρχή, φαίνεται πως αυτή η κοινοβουλευτική περίοδος βαίνει προς το τέλος της, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η φιλοδοξία μας είναι σε αυτήν την περίοδο, όσο ακόμα διαρκεί, να κάνουμε τα σημαντικά αυτά βήματα που θα προσθέσουν στο θεσμικό οπλοστάσιο της χώρας για να επιτύχουμε το μείζονα στόχο να βγει η Ελλάδα από την κρίση. Έτσι, θα συζητήσουμε στην αρμόδια Επιτροπή την πρόταση νόμου του κ. Κακλαμάνη και των εβδομήντα πέντε Βουλευτών για την αλλαγή των ρυθμίσεων στο ισχύον πόθεν έσχες.

Γίνεται πολύς λόγος για τις αλλαγές που συντελούνται στον κόσμο. Θα έλεγα ότι δεν ζούμε εποχή αλλαγών, αλλά ζούμε την αλλαγή εποχής. Έρχεται μία άλλη εποχή στην οποία αν δεν πρωτοστατήσουμε, ώστε να τη διαμορφώσουμε μαζί, θα τη συναντήσουμε -γιατί ουδείς μπορεί να δραπετεύσει από τον κόσμο αυτό- διαμορφωμένη τελεσίδικα ερήμην μας. Αυτό νομίζω ότι δεν πρέπει να το επιτρέψουμε. Η πολιτική, όλοι εμείς, θα κάνουμε καλύτερο το μέλλον της χώρας και της ελληνικής κοινωνίας.

ΔΕΥΤΕΡΟΛΟΓΙΑ ΔΗΜΗΤΡΗ ΡΕΠΠΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ
ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Άκουσα με προσοχή όλους τους συναδέλφους που έλαβαν το λόγο. Θέλω να τους ευχαριστήσω για τις παρατηρήσεις τους. Πρέπει να πω ότι πολλά από όσα είπαν θα ήθελα να τα έχω πει και εγώ, αλλά και άλλα που είπαν, δεν θα ήθελα να τα έχω καν ακούσει.

Νομίζω ότι η προσφυγή στην Ιστορία είναι διδακτική όταν δεν μετατρέπεται σε άσκηση κοινοβουλευτικού φανατισμού. Κοινοβουλευτισμός και φανατισμός είναι ασύμβατα. Εδώ έχουμε το τεκμήριο της δημοκρατικής νομιμοποίησης σε εκπροσώπους του ελληνικού λαού. Δεν υπάρχει άλλος Έλληνας πολίτης πέραν των τριακοσίων που να έχει αυτό το προνόμιο, αυτή τη δημοκρατική δύναμη. Για αυτό πρέπει να έχουμε απεριόριστο σεβασμό ο ένας στον άλλο, γιατί σεβόμαστε αυτούς που βρίσκονται πίσω από κάποιον που παρίσταται σ' αυτή την Αίθουσα. Είναι τμήματα που ελληνικού λαού. Εν ονόματι του λαού μιλούμε και ενεργούμε.

Επειδή ακριβώς μιλούμε στο όνομα του ελληνικού λαού πρέπει να διευκρινίσουμε ότι δεν είμαστε ο ελληνικός λαός και δεν πρέπει να παριστάνουμε τον ελληνικό λαό. Θα έρθει η ώρα και ο ελληνικός λαός θα αποφασίσει για τα πρόσωπα και τα κόμματα. Η κρίση του είναι απολύτως σεβαστή για όλους.

Από εκεί και πέρα εγώ υπερασπίζομαι το έργο αυτής της Κυβέρνησης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και το έργο που έγινε στο συγκεκριμένο Υπουργείο. Το ΕΙΣΕΠ λειτουργεί. Και προετοιμάζεται για την προκήρυξη των διαδικασιών των γραπτών εξετάσεων για την επιλογή των προϊσταμένων.

Η κατανομή των θέσεων των επιτυχόντων του ΑΣΕΠ πράγματι, λόγω των περιοριστικών όρων που έχουν τεθεί όσον αφορά στις προσλήψεις με την αναλογία ένα προς πέντε, ένα προς δέκα για μια ορισμένη περίοδο, οδηγεί εκ των πραγμάτων σε μείωση του αριθμού αυτών που προσλαμβάνονται στο ελληνικό δημόσιο.

Κατά τα άλλα, θέλω να πω ότι αυτή η συζήτηση για το πειθαρχικό έχει αξία, αν πιστέψουμε πράγματι ότι μπορούμε μαζί –όχι αυτοί που είμαστε στην Αίθουσα- κυρίως με τους υπαλλήλους, τους οποίους αφορά και στους οποίους αναφέρονται αυτές οι διατάξεις, να αλλάξουμε κάτι στο κράτος. Γιατί χωρίς συνεργασίες, χωρίς την εθνική συνέργεια, για την οποία έχω μιλήσει πολλές φορές, τα αποτελέσματα της προσπάθειάς μας θα είναι φτωχά.

Η Βουλή είναι αυτή που νομοθετεί. Αυτό είναι δόγμα που έχουμε δείξει ότι σεβόμαστε απολύτως. Γι' αυτό ακριβώς τα σχετικά με την τροπολογία θα συζητηθούν αύριο και να είστε σίγουροι ότι είμαστε έτοιμοι να υιοθετήσουμε παραγωγικές προτάσεις που θα κάνουν τις ρυθμίσεις αυτές απολύτως λειτουργικές, αφού άλλωστε επί της διαδικασίας δεν μπορεί να υπάρχει αντίλογος. Όπως προβλέπει ο Κανονισμός, αυτή η τροπολογία κατατέθηκε πολύ πριν από το απώτατο όριο της Παρασκευής και συζητείται νομίμως σ' αυτή την Αίθουσα.

Τώρα, επί της ουσίας η τελική διαμόρφωση θα γίνει με τη συμβολή όλων, προκειμένου να ανταποκρίνεται σ' αυτό που θέλουμε κι εμείς να επιτύχουμε, δηλαδή να κάνουμε καλύτερη τη λειτουργία σε πτυχές της δημόσιας διοίκησης. Γιατί αυτός είναι ο στόχος μας και κανένας άλλος.

Ευχαριστώ.